

Töpseli. - Huomenta, huomenta. Kuinkas täällä voidaan? - Eipä oikein kehuttavasti. Päässä surisee ja huiputtaa. - Herra Jallisto ei voi nyt oikein hyvin. Ei kai herra Jallisto ole jättänyt lääkkeitään ottamatta? hoitaja kysyi ilme vakavana. - Ei tämä siitä johdu. Tämä johtuu siitä, että veri on vettä sakeampaa, mutta ohuempaa, kuin öljy. - Nyt en kyllä ymmärrä, ja kyllä ne lääkkeet pitää ottaa ajallaan. Kyllä te sen tiedätte. - Kyllä minä tiedän paljonkin asioita, herra Jallisto sanoi, ja oli niin viekkaan näköinen kuin vain ihminen, joka on jättänyt lääkkeen ottamatta voi olla. - Kyllä minä tiedän ja ymmärrän, mutta te ette. Se johtuu siitä, että te olette robotti, kuiskasi herra Jallisto. - Olenko minä robotti? hoitaja naurahti, ja jatkoi. - Nyt taitaa olla jo pitkä aika siitä, kun te olette ottanut viimeksi lääkkeenne. Pitäisiköhän meidän nyt kutsua jo ylilääkäri paikalle? - Ei se auta, totesi herra Jallisto. - Minä tiedän, että hänkin on. - Ai robotti? Hänkin? Ei nyt sentään. Nyt teillä on kyllä asiat todella sekaisin. Tehän olette tunteneet ylilääkäri Hakulan jo ainakin kaksikymmentä vuotta. Kuinka hän olisi muuttunut robotiksi? hoitaja yritti vakuuttaa. - Ei se ole miksikään muuttunut. Kyllä minä huomasin sen heti ensitapaamisella. Robotti se on, niin kuin tekin. Kaikki te täällä olette. Teidät on vain ohjelmoitu luulemaan itseänne ihmisiksi, siksi te ette tiedä olevanne koneita. - Kas niin Herra Jallisto, otetaanpa nyt nämä lääkkeet, niin kohta se alkaa taas normaali aurinko paistaa tähänkin huoneeseen. Herra Jallisto otti lääkkeet käteensä, ja nappasi ne nopeasti suuhunsa. Hoitajan ojentessa vesilasiasia, herra Jallisto sylkäisi pillerit nurkkaan ja kivahti. -Vai muka lääkkeet? Kyllä minä tiedän, mitä ne oikeasti ovat. Ne ovat niitä mikroprosessoreja ja datapiirejä. Niitä te yritätte syöttää minulle. Ne haluavat tehdä minustakin robotin. Sitten vain mikropiirit päässä pyörivät, eikä omille ajatuksille jää lainkaan tilaa. Luuletteko, etten minä tiedä Hakulan katselevan nytkin tuon peilin lävitse. Kyllä se on niin surullista, ettette te ymmärrä. Koneet ovat ottaneet vallan, ja yrittävät nyt muutta meitä ihmisiä roboteiksi. Eikö tälle enää kukaan voi tehdä mitään? Eikö kukaan voi enää vetää töpseliä seinästä, nyyhkytti herra Jallisto. Suuren peilin toisella puolella olevassa huoneessa professori Hakula pudistaa päätään ja toteaa. - Meidän pitänee keskeyttää projekti herra Jallisto. Kaikki meni jo niin lupaavasti, mutta ilmeisesti joku tietokoneviruksen saastuttama komponentti vaurioitti Jalliston prosessoria, ja hänen ohjelmointinsa saa virheinformaation kautta käskyn, jonka mukaan se olettaa olevansa ihminen. Projekti herra Jallisto hylkii kojaussarjan prosessoreita, eikä uuden ohjelmointipiirin luominen näytä onnistuvan. Meidän lienee pakko vetää töpseli irti.